

10 éves a SpringMed Kiadó

A SpringMed Kiadó az egészségügyi ismeretterjesztés és betegtájékoztatás népszerűsítésével vált ismertté, de orvosoknak szóló könyveket is kiad és terjeszt. A kiadó, amely idén májusban ünnepli alapításának 10. évfordulóját, eddig több mint 200 kiadványt jelentetett meg. Az évforduló alkalmából a kiadó vezetőjével, dr. Böszörményi Nagy Klárával beszélgettünk.

– **Mindenekelőtt gratulálunk a 10 éves jubileum alkalmából. Melyek voltak a SpringMed Kiadónál eltöltött évek legszebb, legfontosabb momentumai?**

– Bármilyen hihetetlen, alig tudok ilyet kiemelni. Az egész életemet megváltoztatta ez a munka. Annyira megkedveltem és olyan sok időt szentelek a könyvkiadásnak, hogy szinte összefolynak az éjjelek és a nappalok, a képzelet és a valóság. Ez nem vicc. Tényleg úgy élek, hogy folyamatosan a könyvkiadóm-mal foglalkozom.

– **Jó, jó, de azért csak akad valami emlékezetes sztori.**

– Hát persze, több is van. Még a lakásomban működött a kiadó, amikor elindítottam az amerikai National Cancer Institute daganatos betegeknek szóló sorozatának kiadását. A sorozat indulását Eckhardt Sándor professzor úr és Vasváry Artúrné, a Magyar Rákellenes Liga akkori elnöke segítette. Mindezek ellenére nem volt könnyű a kiadás pénzügyi hátterének megszervezése. Amikor végre pályázni tudtunk, akkor egy iskolai oktatóanyag létrehozására is vállalkoztunk, amely a fiatalok szexuális ismereteinek bővítését célozta. Amikor elkészült az oktatóanyag, úgy gondoltuk, hogy a könyv mellé óvszert is szerzünk, hiszen ez is hozzátartozik az oktatáshoz, és igenis lássák a fiúk és a lányok, hogy erről lehet beszélni, ez nem tabu téma. (Azóta már azt is sejtem, hogy ez nem a diákoknak tabu téma, inkább a pedagógusoknak.) Sikerült is szerezni négy nagy dobozban több ezer óvszert – a tanárok nagy „öröme”.

– **Nagyon úgy fest, hogy amit a SpringMed végez, az nem egy „sima” könyvkiadás, sokkal inkább valamiféle misszió. Mennyiben igaz ez?**

– Meggyőződésem, hogy valóban így van. Azt már a legelején felismertem, hogy a betegtájékoztatás meglehetősen elhagyatott terület, szemben az orvosi könyvkiadással, ami ugyan szintén nehézségekkel küzd, de közel sem annyira, mint az előbbi. Jóval több szakkiadó működik hazánkban, mint ahány laikus közönséget kiszolgáló kiadó. A szakkiadványok száma indokolatlanul magas. Nem tudom, miért van szükség ennyi magyar nyelvű kiadványra, amikor az orvosok zöme a nemzetközi szakirodalomból tájékozik.

De visszatérve a betegtájékoztatásra: kevés a pénz az egészségügyben, ezért a betegek tájékoztatását a helyes gyógyszereszedésről, a megfelelő életmódról ma már nemcsak az orvosok, hanem az ápolószemélyzet, sőt a megbiztosítók is szorgalmazzák. Ugyanakkor az orvosoknak a rutinmunkák elvégzése mellett a betegtájékoztatásra, az egészségnevelői tevékenységre alig jut idejük. És a hiba nem bennük van, hiszen mindnyájan látjuk, milyen túlterheltek és mennyi adminisztratív feladat hárul rájuk. Ezért hasznos, ha a rendelőkben a betegek legalább rövid tájékoztatókat olvasgathatnak vagy TV-készülékeken oktatófilmeket nézhetnek.

– **Mi lenne a megfelelő módszer, ami növelné a hatékonyságot a betegtájékoztatás és az egészséges életmódra nevelés területén?**

– Szerintem – bár én elsősorban a nyomtatott kiadványokat favorizálom – nem kerülhető el, hogy a tájékoztatás online formában az interneten is történjék. Ennek mikéntjét most nem részletezem. Ami fontos, hogy a bennünket körülvevő világ minket is arrafelé terel, hogy az információt minél gyorsabban és minél hatékonyabban szerezzük be. Egy akut betegség fellépésekor szóba sem jön, hogy valaki a könyvesboltba szaladjon és megkeresse a vonatkozó könyvet, hanem azonnal az interneten kezd el keresgélni, vagy az ismerőseit hívja segítségül.

Az amerikai egészségügyi honlapok jelentős része a laikus lakosságnak, a betegeknek szól. Ott erre intézményi keretek között van mód, és az anyagi támogatás is megoldott. Sajnos nálunk erre sincs pénz, és a civil szervezetek zöme sem elég erős ahhoz, hogy felvállalja a széles körű betegtájékoztatást. A gyógyszergyártó cégeknek is annyi mindent kell finanszírozniuk, hogy ők sem tudják teljességgel felvállalni a betegtájékoztatást. Úgy gondolom, hogy ezért nekünk lelkesedéssel, kitartással és hivatástudattal kell a pénzsűkét ellensúlyozni.

Ami a jövőt illeti, egyszer biztosan Magyarországon is szervezettebbé válhat ez a terület, és a kormányzat is felismeri a betegtájékoztatás népegészségügyi jelentőségét. Mi addig is tesszük a dolgunkat.

– **Így legyen. Kívánunk ehhez a SpringMed Kiadónak még további sok évet és kitartást. ■**